

Vliv vyvěšování hnizdních budek na populaci některých dutinohnízdošů

Miroslav Dusík / Iradec Králové

Často se na veřejnosti a někdy i v odborných kruzích vedou pesimistické polemiky o skutečném významu ochrany ptactva či jiných živočišných skupin. Je jisté, že intenzivní zemědělská a lesní velkovýroba, zprůmyslňování krajiny a ostatní zásahy do životního prostředí nikterak nemohou prospět volně žijícímu živočišstvu, tedy ani ptactvu. Ztráty dostatku vhodných hnizdišť a další ekologické důsledky lidské činnosti způsobily podstatné kvalitativní a kvantitativní přeměny v naší ornitofauně. Ačkoli tu ptáci nacházejí zpravidla nadbytek potravy, omezené reprodukční podmínky zapříčinují další deformace ve struktuře této fauny.

Účinnými opatřeními pro zachování řady druhů na omezených územních celcích (chráněná území, rezervace apod.) nelze vyřešit otázku zachování ustupujících druhů, ale je nutné vytvářet jim podmínky i v intenzivně obhospodařované krajině a případně vhoďně využít jejich biologické činnosti, zvláště jejich úlohy v potravním řetězci. Jednou z možností rozmnožení těchto cenných druhů z řad zpěvného ptactva, dravců a sov je vyvěšování hnizdních budek.

Na území lesních celků mezi obcemi Vysoká n. L. a Borek probíhalo v uplynulých 5 letech 1977-81 ornitologické pozorování zaměřené mimo jiné i na zjištění skutečného vlivu vyvěšování budek na vztah populací dutinohnízdošů. V řídkých doubravách prorostlých borovými a smrkovými kulturami bylo rozmístěno 315 ks hnizdních budek v pomyslném okruhu po 30 až 50 m se střídáním jednotlivých typů v různých variacích. Dalších 95 velkých budek pro sovy a poštolky bylo postupně rozmístěno po celém okrese (HK).

Pro zjednodušení evidence byl každý typ označen velkým písmenem (A - H) :

- typ A - pro malé sýkory, Ø vletu 26-29 mm
- B - pro sýkory, lejsky apod., vlet o Ø 30-40 mm
- C - pro špačky, Ø vletu 45-60 mm
- D - pro sýčky, Ø vletu 70-80 mm
- E - pro sovy, poštolky, Ø vletu 100-150 mm
- F - polobudka pro rehky, konipasy apod., vlet půli přední stěnu
- G - polobudka pro poštolky, vlet půli přední stěnu
- H - pro šoupálky, trojúhelníkovitý vlet v zadní stěně

Plného počtu budek pro zpěvné ptactvo bylo dosaženo v r. 1979 takže sezony 1977-78 byly spíše orientační. Vzrůst četnosti hnizdících párů je objektivně srovnatelný teprve v letech 1979-1981, kdy typologická sestava budníků byla, kromě budek E a G, vyrovnaná.

Počty budek v jednotlivých sezonách ukazuje následná tabulka :

	A	B	C	D	E	F	G	H	celkem	
1977	- ks	34	48	5	2	23	2	1	4	119
1978	- ks	63	84	3	1	26	2	3	12	194
1979	- ks	93	201	4	1	35	5	32	12	383
1980	- ks	94	203	4	1	34	5	44	12	397
1981	- ks	94	203	4	1	36	5	59	12	414
cestava										
79-81 v %		30	64	1	-	-	1	-	4	318
										(100 %)

Obsazení v jednotlivých hnizdních obdobích mělo v přepočtu na počet vyvěšených budek neustále vzrůstající tendenci. Vedle sýkor se podařilo úspěšně usídit a rozmnožit zejména lejsky bělokrké, což se prokázalo zpětným odchytom samiček na hnizdech, okroužkovaných v minulých sezonách jako pulli.

Vzestup hnízdících poštorek byl do značné míry v r. 1981 ovlivněn nejen větším počtem vyvěšených polobudek, ale i značným zvýšením populací hraboše polního na zemědělských pozemcích. Kvantitu a kvalitu usídlených ptáků v jednotlivých letech vyjadřuje přehled :

	zkratka	1977	1978	1979	1980	1981
Sýkora koňadra	Ko	36	61	64	91	105
- " - modřinka	Mo	25	62	58	96	82
- " - babka	Ba	-	2	1	2	7
- " - úhelníček	Uh	2	1	1	14	13
- " - parukářka	Pa	1	-	-	1	2
Brhlík lesní	Br	3	3	2	3	4
Šoupálek dlouhoprstý	Šd	1	1	-	-	4
- " - krátkoprstý	Škk	-	-	-	-	1
Lejsek černohlavý	Lč	3	8	1	-	3
- " - bělokrký	Lb	1	3	19	29	43
- " - šedý	Lš	-	-	-	1	2
Rehek zahradní	Rz	-	-	-	1	1
Červenka obecná	Če	-	-	-	-	1
Konipas bílý	Kb	-	-	-	-	1
Špaček obecný	Šp	1	-	-	-	-
Vrabec domácí	Vd	-	1	1	1	1
Vrabec polní	Vp	-	1	-	-	-
Poštorka obecná	Po	-	11	22	15	39
Puštík obecný	Pu	3	5	3	2	6
Kalous ušatý	Ka	-	1	3	2	1

Celkový vzrůst uměle usídleného ptactva v % v letech 1979 - 81 je zcela evidentní :

	A	B	C	D	E	F	G	H	celkem
1979	56	42	50	0	29	0	56	67	45
1980	80	68	75	0	24	20	25	83	62
1981	78	84	75	0	47	60	51	100	74

K uváděným skutečnostem je nutné poznamenat, že budky byly pravidelně v 10 - 15 denních intervalech kontrolovány. V případech, kdy došlo ke ztrátě nebo poškození budníku či vletového otvoru, byly závady okamžitě odstraňovány, takže příslušný počet využitelných dutinek byl ptactvu k dispozici téměř nepřetržitě, tím i výsledky uváděné v tomto souhrnu nejsou nijak podstatně ovlivněny. Pro zjištění co nejvyšší účinnosti rozmístěných hnizdišť v řadách za sebou byla vytvořena různá seskupení malých typů, která ne vždy se stala vhodnými, takže část zůstala neobsazena a ovlivnila tak různou měrou končený počet usazených pér. I tak celkové využití umělých hnizdních dutin v průběhu tří let vzrostlo z 45 % na 74 %.

Z toho skutečně vyplývá míra vlivu vyvěšování budek, které dokáží plně nahradit nedostatek přirozených dutin i v mladých lesních kulturách a posílí jejich množství také ve starších porostech. Volbou vhodných typů lze udržet i zvýšit počty hnízdících pér.

Je jistě řada ornitologů, kteří se zabývají touto namáhavou, ale zajímavou a potřebnou prací a nijak výsledky své činnosti nezveřejňují. Bude jistě zajímavé založit ochranářskou skupinu tohoto typu v rámci VČ pobočky a své výsledky každročně zveřejňovat ve Sborníku. Zájemci o spolupráci v tomto oboru se mohou přihlásit na adresu Miroslav Dusík, Lochenice 95, Předměřice n. L. PSČ 503 02, okr. Hradec Králové. Nezapomeňte uvést přesnou adresu, na kterou Vám budou zaslány potřebné instrukce ke sjednocení evidence a ostatní podrobnosti k činnosti.